

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 44

29. října 2017

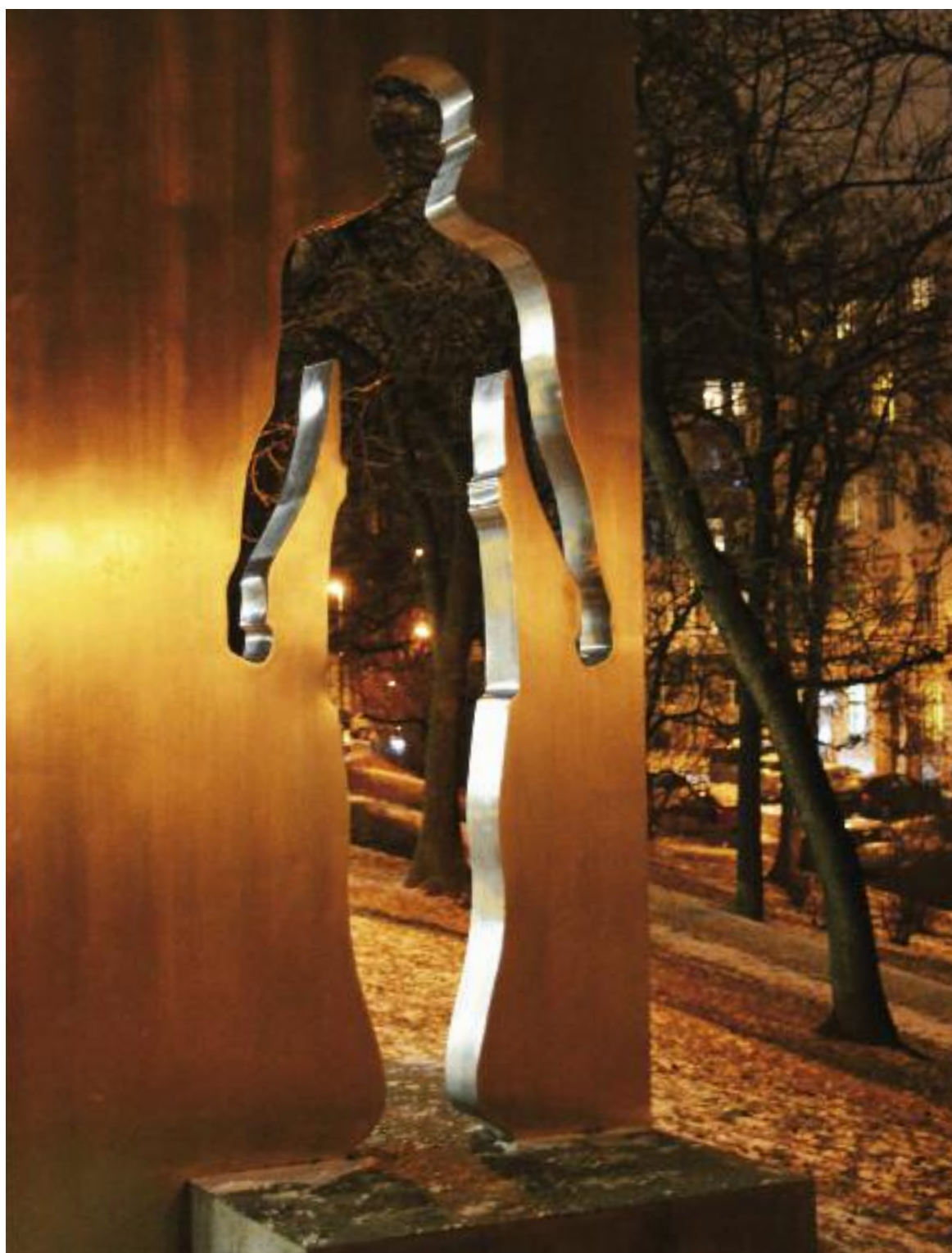
Cena: 8 Kč

10. výročí

Domova na půl cesty Maják

Některé ze čtenářek či čtenářů Českého zápasu si možná vzpomenou na dobu více než deset let zpátky, kdy jsem sháněla finanční příspěvky na rekonstrukci domu v Praze 4 - Michli, který sousedí s budovou našeho sboru Alberta Schweitzera. Snad je tedy příznačné, že se práci s mladými lidmi věnujeme právě v Michli, a tak alespoň částečně následujeme pozoruhodného příkladu onoho teologa, varhaníka a lékaře původem ze Alsaska, jehož jméno náš sbor nese. Úvaha, která může napadnout právě až při zpětném pohledu na desetiletou existenci Majáku. V něm se snažíme spolu s několika sociálními pracovníky a za podpory správní rady – sestávající ze členek michelské náboženské obce – pomáhat mladým lidem, kteří v dětství byli ochuzeni o dobré rodinné zázemí nebo rodinu nepoznali vůbec. Věděla jsem, že opravená stavba bude jen předpokladem této pomoci, ale byl to složitý začátek. Dnes znovu chci poděkovat každému jednotlivému dárci a každé náboženské obci, která poslala svůj příspěvek na stavbu a projevila tak podporu neznámému projektu a důvěřovala, že se dílo dovede ke zdánlivému konci. Jakkoli bychom pouze církevními příspěvky stavbu nezvládli, byla to podpora víry a důvěry. Celou rekonstrukci zaštiťovalo smluvně i sháněním finančních prostředků tehdy ještě občanské sdružení ENYA (Ecumenical Network for Youth Action), které se do té doby věnovalo výhradně organizaci seminářů a setkávání mladých lidí, a to z různých církví i bez vyznání, z různých zemí a národností. Pro mě to byla doba „učení se“ vedle druhé koordinátorky sdružení Cath Moss, která odešla k Pánu letošního srpna.

Roky jsme spolu jezdily za dětmi do Dětského domova v Nechanicích, se kterými jsme se setkaly při společném ubytování na táboře na Slapech, kam jsme tehdy jely s dětmi z náboženské obce na prázdniny. Nám rodiči svěřené děti se poprvé setkaly s vrstevníky, ale i mladšími či staršími dětmi, které rodiče neměly nebo u nich nežily, někdy o nich po dlouhou dobu nic nevěděly. Některé z nich byly romské. Z dětí průběhem let dorůstali mladí lidé a velmi často neměli po dovršení 18 let kam jít. To končil život v dětském domově a začínal dospělý život – bez přípravy, bez peněz, často bez dokončeného vyučení či školy. A tehdy nás to napadlo. Nikdy se žádné z dětí z Nechanic, které jsme znaly, do Majáku nedostalo, protože dokončení stavby se příliš protáhlo. Tak to někdy dopadá. Přesto v Majáku žilo za těch deset let několik „generací“ mladých lidí. V Majáku generace znamená dva roky, tak dlouho mohou v Majáku mladí bydlet. Před několika roky jsme ještě rozšířili tzv. sociální službu o startovací – tréninkový byt, kam se mohou dva mladí přestěhovat po úspěšném zvládnutí života v Majáku. Tedy mají stálou práci, jsou samostatní, ale ještě nedosáhnou na plný nájem za byt nebo potřebují naši další pomoc, např. se splácením dluhů, nebo se snaží si ušetřit, potřebují doprovázení v různých životních situacích. Startovací byt je od Majáku vzdálen asi 30 minut. Celkem tedy máme 6 bytů po dvou, jeden je využíván pro maminku s dítětem. Na závěr bych chtěla pozvat na den otevřených dveří v úterý 7. 11., kde se můžete sami přesvědčit, že Maják existuje a pomáhá. **Eva Mikulecká**

Ni zisk, ni slávu

Kdyby nebylo Sokola, nebylo by legií, kdyby nebylo legií, nebylo by samostatného Československa,“ nechal se slyšet první československý prezident T. G. Masaryk. Sokol hrál významnou roli při vzniku našeho státu 28. října 1918, jehož 99. výročí si v těchto dnech připomínáme.

V říjnových dnech před 99 lety vytvořil Sokol spolu se studenty a Dělnickými tělocvičnými jednotami Národní stráž na ochranu veřejného pořádku a v následujících měsících čtyři prapory armády, jež na Slovensku bránily republiku. Po vzniku ČSR se Sokol postavil za budování samostatného státu a byl odhodlán jej bránit se zbraní v ruce. Letos uplynulo 155 let od založení první sokolské tělocvičné jednoty – Sokola Pražského. Ještě v témže roce 1862 se sokolské hnutí začalo šířit – byly založeny jednoty v Brně, Jičíně, Jaroměři, Kolíně, Kutné Hoře, Nové Pace, Příbrami, Turnově a Časlavi. Od tohoto roku Sokol spoluvytvářel národní historii. Za první světové války se sokolská myšlenka prolínala se zakládá-

ním československých legií ve Francii, v Rusku a v Itálii. Vliv Sokola na vznik československých legií si stojí za to připomenout obzvláště letos, kdy v létě uplynulo 100 let od bitvy u Zborova. Působení československých legií v Rusku vzbudilo značný mezinárodní ohlas a přispělo k tomu, že spojenci uznali Československou národní radu v Paříži jako zákonnou představitelku Čechů a Slováků.

V době nacistické okupace se mnozí sokolové zapojili do odboje a v boji za znovuzískání svobody mnozí z nich položili své životy. Činnost Sokola byla v historii čtyřikrát násilně ukončena, ale vždy, jak jen to bylo možné, vstal Sokol jako Fénix z popela a obnovil svoji čin-

nost. I to dosvědčuje, že sokolské hnutí a jeho myšlenky v české společnosti zakořenily. Sokol – vynávající hodnoty demokracie, svobody a harmonického, všestranného rozvoje osobností – svojí činností a svým moderním programem oslovuje i současné generace.

V současnosti má Česká obec sokolská (ČOS) zhruba 160 000 členů ve více než 1100 tělocvičných jednotách. V oddílech sokolské všestrannosti jsou lidé všech generací, kteří neusilují o maximální sportovní výkon, ale cvičí pro kondici, zdraví a potěšení. Je evidováno na 2000 sportovních oddílů různých výkonnostních úrovní ve zhruba devadesáti sportovních odvětvích. Sokolští sportovci jsou pravidelně

Dokončení na str. 3

CČSH, Kulturní rada CČSH společně s Armádou ČR, zastoupenou libereckým 31. plukem, již tradičně uspořádaly setkání, které proběhlo 12. října v Severočeském muzeu v Liberci. Letošní se konalo u příležitosti 593. výročí smrti Jana Žižky z Trocnova. Tradičně vzbudila pozornost diváků přednáška dr. Milana Svobody, tentokrát na téma „Jan Žižka v paměti míst Čech a Moravy“. Projev a pozdrav přednesli br. patriarcha dr. Tomáš Butta, vojenský kaplan kpt. Petr Šabaka a liberecký vikář br. Mgr. Benjamin Mlýnek. S duchovními písněmi vystoupil vokální soubor Aurea Rosa, vedený prof. Mgr. Janou Konvalinkovou. Setkání moderoval br. Mgr. David Tomčík. **red**

Rabindranáth Thákur

Hrst prachu mohla ukrýti tvé znamení,
dokud jsem neznal jeho významu.
Nyní, když jsem moudřejší,
čtu je ve všem, co je dříve skrývalo.
Je namalováno na květných plátkách,
třpytí se na zpěněných vlnách,
je vztyčeno na vrcholcích hor.
Měl jsem tvář od tebe odvrácenou,
proto jsem četl písmena opačně
a nechápal jsem jejich smyslu.

Kde jsou upraveny cesty, tam zbloudím.
Na širé vodě, na modré obloze není vyznačena cesta.
Stezka je skryta křídly ptáků, září hvězd,
květy plynoucí roční doby.
A já se ptám svého srdce,
přináší-li jeho krev moudrost neviditelné cesty.

Běda, nemohu setrvat v domě
a domov mi přestal být domovem,
neboť věčný Cizinec volá, jde cestou kolem.
Zvuk jeho kročejů bije mne do prsou,
působí mi bolest.
Zdvihl se vítr, moře kvílí.
Opouštím všechny své starosti a pochyby
a jdu s proudem, který nemá domova,
protože Cizinec mne volá,
jde cestou kolem.

Bud' připraveno k odplutí, mé srdce,
ať prodlévají ti, kteří musí!
Tvé jméno bylo voláno pod jitřní oblohou.
Nečekej na nikoho!
Touhou poupěte je noc a rosa,
avšak rozvitý květ volá po svobodě světla.
Protrhni svůj příkrov, mé srdce, vzhůru!

(Česání ovoce, úryvek)

Miroslav Matouš

Že stvořil noc a den,
Bůh zná můj sen i bdění,
že On je básníkem,
já umím verše psát,
jen že je Soudcem On,
smím doufat v odpuštění,
a že je Láskou On,
já mohu milovat.

Z kazatelského plánu

21. neděle po svatém Duchu

At' se zaraduje srdce těch, kteří hledají Hospodina! Dotazujte se na vůli Hospodinovu a jeho moc, jeho tvář hleďte ustavičně. ŽALM 105,4-5

První čtení: Leviticus 19,1-2.15-18

Tužby pro dobu po Duchu svatém (VI):

2. Aby svou milostí naši mysl osvěcoval a našim srdcím svou pravdu vyjevovál, modleme se k Hospodinu.
3. Aby nám dal sílu vždy a všude pravdu hledat, v poznané pravdě stát a za ni bojovat, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, rozmnož v nás dary víry, naděje a lásky a nauč nás milovat tvá přikázání, abychom dosáhli tvých zaslíbení! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Tesalonickým 2,1-8

Evangelium: Matouš 22,34-46

Verše k obětování: Žalm 119,154.125

Verše k požehnání: (varianta I) Žalm 20,6, (varianta II): Matouš 22,37.39

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, děkujeme ti, že nás sytíš duchovním pokrmem a nápojem. Dej, ať vždy toužíme po pravém životě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 21, 28, 56, 66, 72, 74, 76, 86, 104, 107, 116, 140, 152

Hebrejšťina ukrytá v evangeliích (2)

Mnoha rovinami hebrejštiny v Novém zákoně se zevrubně zabýval rabín Pinchas Lapide. V minulém čísle jste se seznámili s jeho úvahami na toto téma. Přinášíme pokračování jeho článku z minulého týdne.

„Zákoníci“ a „ten, kdo má moc“ nepředstavují příkrý kontrast a tyto pojmy nebyly dostatečně protikladné ani pro Ježíšovy posluchače a/nebo protoevangelistu, aby bylo nutné vložit mezi ně srovnávací slova „a ne jako“.

Pravdou byl pravý opak, jak dokazuje Mt 16,21 apod. (3) „I mluvil k nim mnoho v podobnostech...“ (Mt 13,3); „...bez podobností k nim vůbec nemluvil...“ (Mt 13,34). Tyto a další podobné úryvky dostatečně dokazují pravdivost názoru prof. J. Klausnera: „Zatímco tanaíté a jejich následovníci amoraíté kladli praktický důraz na výklad Písma a podobností používali pouze mimochodem, v Ježíšově případě tomu bylo právě naopak.“ (4) Pokud v Matoušovi 7,29 zaměníme „toho, kdo má moc“ za „vypravěče podobností“, vznikne přesvědčivý kontrast, srovnávací halachickou metodu rabínských „zákoníků“ s pragmatičtější haga-

dickou metodou Ježíšovou – a sice na újmu prvně jmenované. Rabbi Ješua z Nazaretu by očividně souhlasil s rabínem A. J. Heschelem, který napsal: „Halacha se zabývá detaily... Hagada inspiruje.“

„Chceš-li, můžeš mě očistit,“ řekl údajně malomocný Ježíšovi (Mk 1,40), načež, podle starověké verze textu, Marek pokračuje slovy: „Ježíš se rozhněval [dle angl. překl. – pozn. překl.], vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: „Chci, buď čist.“ Jiné rukopisy však uvádějí nejzřejmější emotivní reakci, obvyklou v jiných případech uzdravení (srov. Mt 20,34), a sice „pohnut soucitem“. Pouze v hebrejštině odlišuje tyto dva naprosto odlišné citové projevy jediné písmeno: be'chemah znamená „naplněn hněvem“, kdežto be'chemlah „pohnut soucitem“. Pokud přeložíme tuto perikopu o malomocném muži zpět do hebrejštiny, získáme dojem, že zde nejde o uzdravení způsobené

Ježíšem, ale o výrok o očistění, který Ježíš pronesl poté, co došlo k uzdravení Božským zásahem. Klíčové slovo, které se opakuje ve všech synoptických evangeliích, tj. katarizai (hebrejsky taheer), neznamená v knize Leviticus, na niž Ježíš odkazuje (Mt 8,4; Mk 1,44; L 5,14), nic jiného než „prohlásit čistým“. Dané sloveso je ryze v tomto smyslu použito čtyřikrát, přičemž je zdůrazněna skutečnost, že uzdravení může způsobit jedině Bůh; kněz je poté povinen uzdravení potvrdit, prohlásit původně malomocného člověka za čistého a přinést očištnou oběť. To je v souladu nejen s rabínskou praxí a příslušným popisem Flavia Josepha, ale také s přesnou formulací perikopy, ve které není žádná zmínka o „uzdravení“ ani „vyléčení“, ale pouze o „očistění“. Tato „katarze“, jak z knihy Leviticus více než jasně vyplývá, má pouze deklarativní charakter, a to na základě předcho-

Pokračování na str. 3

Nad Písmem

Kacířské rozjímání o lásce

Když se farizeové doslechli, že Ježíš umlčel saduceje, smluvili se a jeden jejich zákoník se ho otázal, aby ho pokoušel: „Mistře, které přikázání v zákoně je největší?“ On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci.“

Matouš 22,34-40

Řečeno zkratkou, je smyslem Starého zákona Zákon a Nového zákona Lásky. Vypadá to jako protiklad, ale není tomu tak. Na otázku saduceů, které přikázání v Zákoně je největší, odpověděl Ježíš: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí. To je největší a první přikázání. Druhé je mu podobné: Miluj svého bližního jako sám sebe. Na těch dvou zákonech spočívá celý Zákon i proroci.“ – Lásky je Zákon. Obě ta přikázání nejsou ve Starém zákoně uvedena vedle sebe, ale daleko od sebe, a to v obráceném pořadí a v jiných souvislostech: „Milovati budeš bližního svého...“ (3. Mojžišova 19,18) a „Milovati budeš Hospodina, Boha svého...“ (5. Mojžišova 6,5). Ježíš, znalec Zákona jako nikdo jiný, to vyhmátl a umístil ve správném umístění.

O milování Boha celým srdcem se vyslovil Angelus Silesius:

„Chceš Bohu nabízet jen část, jen polovic? On celé srdce chce anebo nechce nic.“

Na dvou zákonech, řekl Ježíš, spočívá celý Zákon i proroci. To, že nejde o záležitost formální, ale niternou, objasnil Silesius takto: „Věz, Boží proroci jen pro zlé zákon psali; ti dobří vůbec by ho nepotřebovali.“ Totéž pověděl jinak Aurelius

Augustinus: „Ama et fac quod vis.“ „Miluj a dělej, co chceš.“ Kdo vpravdě miluje, nemůže jednat špatně. Avšak kdo z nás je vybaven takovou mírou lásky? Jsou i jiní bližní a okolní stvoření. Angelus Silesius to vyslovil básnicky: „Vše ctí tě, člověče, hle, všecko k tobě letí, kol tebe tísni se, chťc Bohu náležeti.“

To si patrně autor domyslel z biblického příběhu o tom, jak Hospodin přivedl v ráji k Adamovi „všelikou zvěř polní i ptactvo nebeské“, aby jim dal jméno, jistě i rostlinám. Mít jméno znamená nebýt cizí, ale vlastní. I Bůh oznámil své jméno, jež ho symbolizuje: „Jsem ten, kdo jsem“. Před ním má všechno své jméno, dokonce i hvězdy. Jméno předznamenává obecnství lásky. Jak dalece se zabýval vztahem k tvorstvu Ježíš, je doloženo jen málo: „Hleďte na ptactvo nebeské“, „Považte kvítí polního“, nebo „Ani jeden vrabeček není v zapomenutí před Bohem.“ Domnívám se, že Ježíš také řekl „Miluj všechno stvoření“, ale nikdo to nezaznamenal. V duchu Františka z Assisi, jemuž každý živočich a každá rostlina byli bratrem a sestrou, zaznívá: „Miluj zvířata a rostliny“. A v Pavlově dopise Římanům čteme: „Stvoření pečlivě jako vyhlídaje, očekává zjevení synů Božích.“ Nadějně květenství františkovské lásky, pramenící z Ježíše, záhy odeznělo. Podle slov Alberta Schweitzera „theologové si dávají pozor, aby jim v etice nepobíhala nějaká zvířata“.

Toto dějinné opomenutí jistě velice přispělo k tomu, že lidé zacházejí se zvířaty spíše jako s věcmi k použití nežli jako s živými bytostmi.

Podle evangelia Janova „Bůh láskou jest“ (4,8). Avšak Bůh sám může být láskou jen ve vzájemnosti. To je největší tajemství trojjednosti. Josef Bohuslav Foerster je spatřoval ve trojici tónů, tvořících akord. K pochopení přispívá skutečnost, že bílé světlo sluneční má odstíny, jejichž základem je červená, žlutá a modrá. Toto rozložení se zračí v duze. Angelus Silesius se hleděl vyrovnat s trojjedností po svém:

„Zář Trůnu podobá se slunci v slávě denní a láska paprskům a tvorstvo zrcadlení.“

My lidé jsme omezili vztahy lásky pouze na svoji oblast: „Já jsem ten, kdo jsem.“ Na jedné straně jsme odepisali Boha a odpovědnost před ním, na druhé straně jsme se zřekli přírody a odpovědnosti za ni. Takovým soustředěním na lidi však láska nejenže nezesílila, ale naopak zeslábila i mezi lidmi. Nefunguje to.

V Noemově arše se zachránili lidé i zvířata. Kosmické archy jsou jen pro lidi. Člověk chce osídlit Mars. Ale bez ptačího zpěvu a vůně květin, bez láskyplného obecnství s bližním tvorstvem by tam duchovně zchátral. „Tvorové jsou mi postaveni na cestu, abych já, jejich spoluvy, jejich prostřednictvím a s nimi nacházel cestu k Bohu.“ Bohu. Tak to viděl Martin Buber. **Miroslav Matouš**

Můj Bože, ty jsi láska. A co jsem já? Ten, kdo touží po lásce. Nemám ji sám ze sebe, ale z tebe a od tebe. Toužím tvou láskou milovat tebe a nejenom tebe: své nejbližší, své přátele i všechno tvé stvoření. Mohu milovat díky tobě. Děkuji ti za tebe, za všechny, které miluji, za všechno, co miluji. Uvědomuji si s úžasem, že moje není nic, co je v mém vlastnictví, čeho jsem dosáhl, ale jen to, co miluji. Prosím tě: pokud v mém srdci není dosud plnost místa pro lásku, nedopust', aby se tam vloudila nenávisť. Amen.

zihu uzdravení, které může způsobit jedině Bůh.

„Je velmi zvláštní, že v Novém zákoně není zmínka o esejech. Není mi známo žádné plně adekvátní vysvětlení této skutečnosti a jistě ji nelze připisovat neznalosti.“ Uvedenými slovy vyjadřuje Prof. Frank Moore Cross konsenzus biblických učenců, co se týče této dobře známé mezery. Zdá se však, že přinejmenším jedna esejská perikopa zaujímá prvořadé místo ve třetím evangeliu, byť ve zvláštním přestrojení. V úryvku o pomazání uvádějí jak Marek (14,3), tak Matouš (26,6) jako místo události

„dům Šimona Malomocného“, zatímco podle Lukáše (7,36–50) byl Ježíšův hostitel jménem Šimon farizeus. Možnost, že by Ježíš a všichni jeho učedníci strávili večer v domě neblaze proslulého malomocného působí nevěrohodně, protože fyzická a náboženská „exkomunikace“ malomocných byla vyhlášena a do detailu uváděna do praxe už od raných biblických dob. Nedělo se tak v první řadě z hygienických důvodů – ačkoli řada rabínů zdůrazňuje nebezpečí infekce, ale hlavně proto, aby byla ochráněna teokratická nedotknutelnost Izraele, který podle všeho čelil kon-

krétnímu nebezpečí „nečistoty“ spjaté s malomocenstvím. Skutečnost, že tu jde o víc než jen o rituální nečistotu, potvrzuje rabínská literatura, ve které je malomocenství považováno za pohromu seslanou Bohem za účelem potrestání člověka, který se provinil pomlouváním, arogancí, incestem, prolitím nevinné krve atd. Flavius Josephus potvrzuje, že biblické zákony exkomunikace malomocných se za Ježíšových časů dodržovaly: „Malomocným nebylo dovoleno žít v žádném městě ani vesnici.“

Pinchas Lapide
Dokončení příště

Ni zisk, ni slávu

Dokončení ze str. 1

mezi reprezentanty ČR na olympijských hrách. V souladu s požadavkem harmonického rozvoje těla i ducha je také sokolská kulturní a vzdělávací činnost – v ČOS působí téměř dvě stě ochotnických, loutkářských, folklorních, pěveckých a hudebních souborů, které udržují národní tradici a rozvíjejí kreativitu. Dále pomáhají udržovat kulturu

a společenský život i v malých městech a na vesnicích.

Sokolské hnutí existuje po celém světě. Čeští emigranti během posledních víc než sta let vytvořili jednoty od Ameriky po Austrálii. Sdružuje je Světový svaz sokolstva s několika tisíci členů – potomky československých emigrantů. Jejich cvičence budete moci potkat i příští

rok na XVI. všesokolském sletu. Proběhne od 1. do 6. července 2018 a bude věnován oslavám 100. výročí vzniku samostatného Československa. Celkem by se mělo sletu zúčastnit 15 000 účinkujících z Česka a dalších 2500 ze zahraničí. ČOS očekává, že se všesokolského sletu zúčastní až 50 000 lidí.

V počátcích Církve československé sloužily některé sokolovny i jako provizorní místo pro bohoslužby. Řada příslušníků naší i jiných církví byla a je zároveň i členem Sokola.

Už 155 let žije díky obětavé, nezištné práci tisíců lidí heslo zakladatelů Sokola Tyrše a Fügnera z titulku článku: „Ni zisk ni slávu!“

VD

Foto na titulní stránce: Skulptura k 150. výročí Sokola před sokolovnou v Praze na Vinohradech

Grafika: Prvorepubliková, čerstvě renovovaná sokolovna v Novém Hrádku v Orlických horách

Občané!

„Vzděláním kupředu“, toť heslo každého uvědomělého národa, toť heslo, jež nás vyrvalo z poroby, toť i heslo, jež nám klestí dráhu k opětovné slávě národa českého. Jak jinak nabyli Řekové oné slávy, jež ještě podnes zaznívá celým světem, než - vzdělaností! Následujte tedy i my příkladu jejich a ukažme světu, že žije posud národ náš. Toho pak nejlépe dosáhneme založením spolku čtenářského, jímž bychom se duševně vzdělávali, a tělocvičného, v němž bychom tělo sílili. Na zdar!

Slavné a památné svolání Čtenářsko-tělocvičné jednoty Sokol Vršovice 1869

Má to smysl aneb ještě k setkání mladých CČSH

„Nové srdce, nový Duch.“ V tomto duchu se 15. – 17. září uskutečnil již devátý ročník setkání (nejen) husitské mládeže. Je pátek večer a mládežníci se sjíždějí ze všech koutů České republiky do překrásného a historicky velmi významného města Olomouc. Tohle setkání naplňuje hned několik cílů, kvůli kterým se organizátoři mnohokrát do roka setkávají, aby nám všem pomohli jak duchovně růst, tak nám zároveň připomenout důležitost scházení se s husity a přáteli z různých koutů naší vlasti.

Program jsme zahájili večerní prohlídkou města, přičemž nás místní bratr farář Jaroslav Křivánek stručně seznámil s historickým pozadím Olomouce a při každém zastavení byla tematická duchovní vložka. Sobotní program nabídl skutečně pestrou nabídku různých seminářů, workshopů, příznivci sportu si též našli své. Zúčastnila jsem se před-

nášky J. Dovaly a H. Smolové zabývající se rozdílností i shodami ve spiritualitě muže a ženy. Měla jsem možnost nahlédnout a následně tedy více pochopit jednání a smýšlení křesťanského muže a ženy v duchovních i praktických oblastech života. Z široké škály programů stojí za zmínku také třeba „kreslení do Bible“, návštěva nemocničního oddělení s předčasně narozenými dětmi, přednáška o nových sociálních trendech v církvi a jejich praktické aplikaci do našeho společenství, workshop nejen o focení v kostele, ale i o šíření evangelia pomocí fotografií, street dance a mnoho dalších.

Po společných modlitbách, doprovázených kapelou hrající živé chvály, byl k dispozici bar U Kříže, kdy jsme se při pití lahodného připraveného nealko drinku (v mém případě ananasového koktejlu) sešli s mými přáteli a probírali nově nabyté poznatky,

zkušenosti, ale i denní záležitosti ze života. V pozdním večeru vystoupil pěvecký sbor Add Gospel a Adam Bubík.

Neděli jsme završili liturgii Dr. Karla Farského a dostali na památku bílý náramek připomínající smysl téhle akce, kterým bylo, jak z první věty tohoto článku vyplývá, očistit své srdce od špatnosti a nabyt nově duchovní poznatky.

Tohle bylo mé první a věřím, že ne poslední setkání husitské mládeže, kterého jsem byla účastníkem, a díky kterému jsem si uvědomila důležitost a smysl shromažďování se v rámci církve. Jsem nesmírně vděčná Bohu za to, že mi poslal do cesty nové tváře a připomněl tak, že jeho láska je skutečně nekonečná a každý z nás má od Boha nějaký vrozený talent či nadání pro to, aby se v rámci církve angažoval, a tak se dále duchovně posouval. Má to smysl!

Kristýna Janíková

Spořilovský Sokol slavil devadesátiny

Slavnostní akademií konanou v rámci „Noci sokoloven“ dne 22. září si členové Sokola a spořilovská veřejnost připomněli 90. výročí založení tělocvičné jednoty Sokol na Spořilově.

Za zvuků sletové znělky nastoupili do čela tělocvičny členové vlajkové čety s historickými prapory dospělých a dorostu Sokola Spořilov. Sestra Jana Sobotová srdečně přivítala účastníky akademie a hosty v čele se zástupcem starosty MČ Praha 4 Mgr. Lukášem Zichou, dále pracovníka odboru kultury, sportu a dotační politiky ÚMČ Praha 4 pana Michala Hu a župní vzdělávatelku Sokolské župy Pražské-Scheinerovy sestru Dagmaru Evaldovou.

Zástupce starosty Praha 4 Mgr. Zicha vysoce ocenil práci, kterou spořilovský Sokol po celá léta od svého založení vykonává. Na závěr předal sestře Janě Sobotové a bratru Vladimíru Prchlíkovi za dlouholetou dobrovolnou činnost pamětní list.

Bratr Vladimír Prchlík seznámil účastníky slavnostní akademie s bohatou, ale pohnutou historií Sokola Spořilov. Projev zakončil bratr Prchlík přáním „NA ZDAR XVI. Vsesokolskému sletu Praha 2018!“ Plně zaplněné hlediště opětovalo „ZDAR!“

Z historie spořilovského Sokola:

- 10. září 1927 se sešlo 14 bratrů na ustavující schůzi v hostinci „U Křížku“ v Dolních Roztylech.
  - 1. října 1927 byla založena tělocvičná jednota „Sokol Praha-Spořilov, Roztyly“, která tehdy byla odbočkou Sokola Michle.
  - 26. července 1928 na ustavující valné hromadě v restauraci „U Doubravských“ na Roztylském náměstí vznikla samostatná jednota. Cvičilo se nejprve v hostinci „U Křížku“, později v hostinci „U Svobodů“.
- V letošním roce vyšla další sokolská publikace „Vzpomínky na spořilovské sokolské divadlo“.
- Spořilovskému Sokolu k jeho 90. narozeninám přejeme do dalších let hodně věrných a obětavých členů. NAZDAR!

Vladimír Prchlík

František Hrubín

Ach, Čechy krásné, Čechy mé!
Obraze rámu prastarého,
kolikrát vytrhli tě z něho,
že odprýskaly barvy tvé
až po tmou hrobů.
A v den slavný
znovu pro zraky žárlivé
napjal tě rámař starodávný.
(Úryvek z poémy Jobova noc)

Maják - Den otevřených dveří

Ekumenická síť pro aktivity mladých, o. p. s., která provozuje Domov na půl cesty Maják, zve všechny podporovatele Majáku, jeho současné i bývalé obyvatele, spolupracovníky, přátele a příznivce při příležitosti 10. výročí od založení Majáku (11. 2007 – 11. 2017) na Den otevřených dveří 7. listopadu 2017. (Od 11 - 19 hodin, adresa: U Michelského mlýna 157/25, 140 00 Praha 4 - Michle).

Během dne si budete moci prohlédnout budovu Majáku, seznámit se s pracovníky, kteří vám zodpoví vaše otázky o historii a současnosti Domova na půl cesty Maják. Ve druhém patře budeme promítat fotografie a videa z akcí s obyvateli.

Občerstvení bude zajištěno.

EM

V neděli 15. října 2017 bylo v náboženské obci Bratislava uděleno jáhenské svěcení bratru JUDr. Vladimíru Kašubovi, PhD. Úvod přednesený Mgr. Rastislavem Mišurou, generálním vikářem z Martina, a osvědčení o udělení jáhenského svěcení si můžete prohlédnout na stránkách církve ve fotogalerii. **Jan Hradil**

Zprávy

Přednáška Jiřího Lukeše v Nuslích

NO CČSH v Praze - Modřanech a Nuslích zvou na přednášku dr. Jiřího Lukeše „Výklad teologie apoštola Pavla podle Martina Luthera“. Proběhne ve středu 22. 11. od 16.30 h ve sboru CČSH, Tábořská 317/65, Praha 4 - Nusle.

red

Dialog vědy a víry v Litomyšli

Podzimní setkání dialogu vědy a víry, které se bude konat v sobotu 4. listopadu od 10 h na faře CČSH v Litomyšli na Touloučkově náměstí, se bude věnovat tématu „Geneticky modifikované organismy – klady, rizika, záporů a etické otázky“. Jako přednášející mezi sebou uvítáme RNDr. Ivanu Macháčkovou, CSc., ředitelku Ústavu experimentální botaniky AV ČR v letech 1999 – 2007, a RNDr. Martina Kubeše, Ph.D., vědeckého pracovníka oddělení chemické biologie a genetiky Přírodovědecké fakulty UP v Olo-

mouci. Všichni zájemci o toto téma jsou srdečně vítáni.

Štěpán Klásek

Hra o našem bratru farářích

V neděli 5. listopadu bude v ústeckoorlickém divadle „Malá scéna“ v 19 hodin uvedena hra „Kukačka - přesto zůstal člověkem“, o jejíž premiéře v květnu t. r. jsme psali v Českém zápase č. 26. Hra je inspirována životem faráře naší církve br. Ervína Kukuczky.

red

Pozvánka na koncert

Zveme vás na koncert Sefardské písně, který proběhne v sobotu 4. listopadu v 17 hodin ve Sboru Alberta Schweitzera (Praha 4 - Michle, U Michelského mlýna 27). Vystoupí Dana Krausová (zpěv) a Ladislav Vrchota (piano).

JK

Výstava Kříž a kalich

Náboženská obec CČSH Praha 2 - Nové Město (Resslova 6) vás zve

na výstavu „Kříž a kalich jako symbol a vyznání“. Výstava bude přístupná do adventu 2017.

red

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 30.10. 2017, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 31.10. 2017, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 1.11. 2017, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

středa 1.11. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrát – barokní housle
A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

pátek 3.11. 2017, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, F. SCHUBERT, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 3.11. 2017, 20.00
PRAGUE STRING ORCHESTRA
Adéla Vondráčková – violín / housle
Vratislav Vlna – hoboj
W. A. MOZART, J. S. BACH, A. VIVALDI, A. DVOŘÁK

sobota 4.11. 2017, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 4.11. 2017, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrát – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 5.11. 2017, 17.00
GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR
Štěpánka Heřmánková – sbormistr, soprán
Přemysl Kšica – varhany
J. S. BACH, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 5.11. 2017, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Concert for Organ and Orchestra
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Placená inzerce

Po stopách spirituality v populární hudbě

Vážení a milí příznivci našich čtvrtetných setkání, zveme vás na tematickou přednášku Petra Wagnera „Známá i neznámá zlatá šedesátá – Spiritualita v hudbě dekady plné změn 1. část“, která se bude konat 2. listopadu od 19 hodin ve Farského sále vinohradského sboru. Večerem provází hudebník, moderátor a farář Petr Wagner.

OK

Neděle díkůvzdání za úrodu

Tradičně první říjnová neděle je slavností poděkování za úrodu z našich polí, zahrad, sadů a vinohradů. Jsou to plody Božího požehnání, naší práce a síly země. V neděli 1. 10 u nás, v Husově sboru, dřevěném kostele v Blansku jsme se shromáždili v krásně vyzdobeném prostředí našeho chrámu. Každý přispěl něčím z plodin ze své zahrady a výsledek byl vskutku pestrobarevný. Po závěrečné písni č. 15: „Tebe Bože chválíme...“ jsme ještě poseděli na faře. Pokrmem nám byla dýňová polévka a bramboráky... přiléhavě z plodin, které nyní sklízíme, s troškou burčáku... jak jinak u nás na

Moravě... Pán nám všem bohatě zehnej.

Bratři a sestry z Blanska

Vzpomínka na Františka Bílka

Náboženská obec CČSH v Chýnově pořádá při příležitosti 145. výročí narození jihočeského chýnovského rodáka, umělce Františka Bílka v den jeho narozenin 6. listopadu 2017:

• 16.00 h - Pietní akt na chýnovském hřbitově;

• 16.30 h - Přednáška ve sboru CČSH v Chýnově (Vančurova 516) na téma „František Bílek a jeho práce pro chýnovskou náboženskou obec CČSH“.

Srdečně zve RS CČSH v Chýnově

60 let v Hovoranech

Dne 27. října jsme si připomněli 60 let od otevření chrámu Spasitele v Hovoranech. Obec Hovorany leží v jihovýchodním cípu jižní Moravy v oblasti Moravského Slovácka. Správně náležela do okresu Hodonín. Obec má zajímavou historii – dříve pustá ves byla v roce 1593 znovuosídlena chorvatskými kolonisty.

red

Z ekumeny

MODLITBA ZA DOMOV 2017: DVOŘÁKOVY BIBLICKÉ PÍSNĚ S VÝKLADEM A DISKUSE O BUDUCNOSTI A HODNOTÁCH EVROPY

Modlitba za domov 2017 začne ekumenickou bohoslužbou 28. 10. v 9.30 h v kostele Nejsvětějšího srdce Páně na náměstí Jiřího z Poděbrad, kde bude i zakončena od 15 h ekumenickou slavností, přenášenou živě na ČT 2. Z hudebních těles se letos můžete těšit na Hradišťan s Jiřím Pavlicou. Poprvé se letos uskuteční programy též v kostelích a sborech kolem nás. Jiřího z Poděbrad a mezi nimi i ve dvou sborech CČSH – v Husově sboru na Vinohradech a ve sboru knížete Václava na Zderaze. V Husově sboru na Vinohradech zazní Dvořákovy Biblické písně v podání pěti husitských pěvců (Dity Vích Hořínkové, Dity Krausové, Marie Šustrové, Hany Tonzarové a Marka Vávry) za varhanního doprovodu ThDr. Petra Tvrdka. Žalmický text Dvořákových Biblických písní vyloží vedoucí katedry biblické teologie HTF UK doc. ThDr. Jiří Beneš, známý starozákonník a autor několika výkladových publikací. Ve sboru knížete Václava na Zderaze povedou diskusi o budoucnosti a hodnotách Evropy prof. Jaroslav Maxmilián Kašparů, český psychiatr, pedagog, premonstrátský jáhen a esperantista, autor dvaceti esejistických knih přeložených i do polštiny, italštiny a francouzštiny, dále armádní gen. Ing. Jiří Šedivý, bývalý náčelník gen. štábu Armády ČR a další. Nenechte si letošní ročník Modlitby za domov ujít!

Více na www.modlitbazadomov.cz

Hana Tonzarová

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Největší přikázání

V následujícím textu chybí dvojice písmen. Najdete je v nápovědě, ovšem v přeházeném pořadí.

MI..J H..PO..NA, B..A S..HO, CE..M S..M ..D..M,
C..OU ..OU D..Í A CE..U SV.. MY..Í MI..J SV..O
BL..N..O JA.. S.. SE..

Nápověda:

IŽ, OU, LY, BE, AM, SL, DI, VY, EH, SR, LU, UŠ, SV, EL, OH,
IH, VE, LU, OS, CE, LO, KO

(Řešení z minulého čísla: *Víra bez pochybností dokáže i hory přenášet.*)
Jana Krajčíríková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6
Redakce: Vedoucí redaktorka ThDr. Klára Břeňová, redaktori: PhDr. Václav Dražnar, Mgr. Ervín Kukuczka, grafik: Milan Udržal; tel.: 220 398 107, e-mail: cesky.zapas@ccsh.cz
Redakce si vyhrazuje právo na úpravy a krácení příspěvků. Tisk: Grafotechna, distribuce: A.L.L. production s.r.o., Ve Žlíbku 77, 193 00 Praha 9 - Horní Počernice
Předplatné: Mgr. J. Wendlíková, tel.: 220 398 117, e-mail: prodejna.blahoslav@ccsh.cz. Reklamace: tel. 220 398 117

